

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagyhelyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Szombaton.Előfizetési pénzek el-
fogadtatnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árlengedés adatik.A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítottatik.Hirdetések elfogadtatnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fogadnak még M. Zeisel
hirdetési irodájában. (Pest, Király-
utca 60. sz.)

Előfizetési fölhívás.

Tisztelettel fölkérjük előfizetőinket a le-
járt előfizetéseiket megújítani s azok mellé
újakat szerezni, figyelmeztetvén egyúttal,
hogy megrendeléseiket lapunk jövő folya-
mára mielőbb megtenni sziveskedjenek, hogy
a lap szétküldésében felakadás ne történjék.

Előfizetési díj:

postán vidékre, vagy helyben házhoz
hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Egész évre . . . 5 " — "

Nyilatkozat.

Pár héttel ezelőtt szives volt a „Kecske-
méti Lapok“ kiadó részvénytársulata a neve-
zett lap felelős szerkesztőit fölhívni, midőn
is azon reményben; hogy a télen át Kec-
skeméten maradhatok, s így elegendő időm
leend a lap pontos és lelkiismeretes vezeté-
sére, megígérém, hogy a szerkesztést s a
felelősséget magamra vállalandom; azonban
e napokban a budai m. k. pénzügyigazga-
tóság megkereső levelét vettem, melyben
értésemre esik, hogy a n. m. m. k. Belügy-
minisztériumtól nyert hivatalos állásomat ha-
ladéktalanul s huzamosb időre el kell fog-
lalom; miért is legalább egy időre a szer-
kesztés átvétele reám nézve phisicai lehetel-
enség. Midőn tehát a t. részvénytársulatnak
bennem helyezett bizodalját ezennel megkö-
szönnvén, a szerkesztői állás elfoglalását ha-
lasztom el, egyúttal értesitem a t. közönséget,
hogy a „Kecskeméti Lapok“ egy ideig még
az eddig is fáradhatlan buzgalommal műkö-
dött veterán irónk: Hornyik János úr fele-
lőssége mellett fognak megjelenni.

Kecskemét, 1870. Jan. 1.

Madarassy László.

Még egyszer a népszámlálás!

Mikorra e sorok világot látnak, alig két
huszonnégy óra választ el bennünket a nap-
tól, melyen a népszámlálási törvény végre-
hajtása, országosan, egyszerre kezdetét veszi.
Mi valánk elsők, kik e lapok útján legelő-
ször szólunk a népszámlálásról; — s nem
tartjuk feleslegesnek, hogy e fontos tárgyat
még egyszer szőnyegre hozzuk. Sok okunk
van rá, hogy nemzetünk e közös ügyét, —
melynél a politika nem választ, — nem vá-
laszthat sem jobbra, sem balra: az utolsó
órában mindenkinek, ki magát igaz és hazá-
ját szerető magyarnak vallja, szívére kössük.

Fog-e sikerülni, hogy számunkat, erón-
ket s tehetségünket tisztába hozzuk? egyet-
len kérdés ma minden értelmes és jógondol-

kodású hazafi előtt. A felelet rá egyszerű,
világos. Ha az értelmiség elkövet minden tőle
telhetőt, a végrehajtás elibe tölülő nehézsé-
gek el fognak enyészni; és a nagy mű, mely
édes hazánk állapotani viszonyait — eddig
még nem láthatott világításban fogja élénk
tüntetni, bizonyára sikerülni fog. Örömet
hiszünk a jó eredményben, s azért nem en-
gedhettük el magunknak ez utolsó alkalmat,
hogy a népszámlálás körül még mindég elő-
forduló téves nézetek s balhiedelmek tisztá-
zását s elosztatását meg ne kíséreljük. Köte-
lességünknek véljük ezt tenni annyival in-
kább, mert azon intézkedéseket, mik helyben
a nép fölvilágosítása körül történtek, a nél-
kül, hogy érte bárkit vádolni akarnánk:
nem tartjuk elégségeseknek. — Kiosztatott
ugyan több ezer példányban egy hirdet-
mény, melyben a népszámlálás fontossága
hangsúlyoztatva, s mindazon büntetések elő-
soroltattak, melyek érni fogják azon polgárt,
ki az összeírást viszonyai eltagadásával hiá-
nyossá teszi, vagy épen megüsitja: de a
nép közt uralkodó téveszmék elosztatására
nézetünk szerint semmi sem történt a hatóság
részéről. Pedig mindaki tudhatná, hogy a
mostani nemzedék — a legerősebb politikai
gyűlölség átkos éveiben — 1851. és 1857-ben
foganatosított népszámlálás emlékének nyo-
mása alatt, sehogy sem tud megválni gya-
núja s bizalmatlansága szülte azon eszméjé-
től: hogy a népszámlálás végrehajtása csak
azért történik, hogy annál jobban megadózt-
tathassák a népet. E hiedelem ugyan, hála
istennek, minden igaz alapot nélkülöz; mert
még soha a világon népet megadóztatási
célból nem irtak össze, s összeírni nem is
fognak: de ki tehet róla, hogy említett nép-
számlálásokkal, az ötvenes évekbeni adó-eme-
lések ideje történetesen összeesik. Van-e rajta
csodálkozni való, ha az egyszerű nép, ki
összefüggésben látta, és még most is úgy
látja, s annál fogva adóemelésre irányoztnak
hiszi ez országos népszámlálást is?

Az lenne a csodálatos, ha találkoznék
ember, ki ebben valami csodálkozni valót
fedezne fel!

És ez irányban, fájdalom! alig történt
valami, legalább kellő mérvben semmi sem
történt. Az egyházi szószékről nem hirdet-
tetett, vagy csak az utolsó napokon szándé-
koltatik hirdettetni, a népszámlálás fontos-
sága és üdvös volta: pedig tudjuk, hogy a
nép utoljára is a paptól hallottakat hiszi el
leginkább. Tized-gyűlések sem tartattak,
pedig az is nagyon jó hatással leendett né-
piükre, ha látja, hogy azon tisztviselők,
kiket meggyőződése szerint ő emelt tisztos
hivatalokra, lelki meggyőződésük után in-
dultan követnek el mindent, ily országos
fontosságú közérdekű ügy népszerűsítésénél!

E körülmény valóban elszomoríthatna
mindnyájunkat, ha egy más körülmény a
legszebb reményekre nem jogositana ben-
nünket. — Az egyes csoportok megszámlá-
lásával megbizott ügynökök mindannyin ér-
telmes derék tisztviselők, vagy művelt magán
egyénekből állanak, kik az ügy szentségétől
áthatva, önként jószántukból vállalkoztak a
nagy művelet foganatosítására. Minden mu-
lasztást helyre hozhatnak ily férfiak, csak
a szegény néptől a jó alkalmazott magya-
rázatot ne sajnálják. Az urak között nincs,
ki a népszámlálás nagy jelentőségét igen jól
ne értené; s valóban, az a gondolat is fáj,
hogy netán találkoznék, kinél buzgalom s
jóakarát a kellő ildomal hiányoznék, a
népben élő téveszmék által a népszámlálás
foganatosítása elé gördött nehézségek elhá-
ritására! Erős az én ítem, t. ügynöktár-
saim, hogy az előforduló akadályokat, bár-
honnan jöjjenek is, le fogják győzni s az ügy
sikerét veszélyeztetni s honnan sem engedik.

A számlálás foganatosítására tett előké-
születek is — minélfogva az a viszonyokat
ismerő magán polgárookra bizatott — siker
iránti reményekre jogosít.

Lapjaink pártkülönbég nélkül melegen
karolják fel ez ügyet s hangsúlyozzák, hogy
sikertelenség esetén intelligentiánk nyomor-
úságos voltára vonhatóának bizvást követ-
keztetést. És ez szer igaz! A kormány
csak az előkészületeket tevé meg, a kivített
a polgárok autonom tevékenységének hagyá
fenn. Ha tehát eljárásukat siker nem követ-
né: „a szomorú kudarc egyedül és mindenek
fölött nemzetünk intelligentiáját érné, mely
az ügy keresztülvitelét magára vállalta.“

Mellünket verve kékedünk sokszor po-
litikai érettségünkkel s összehasonlításnál
kényesek vagyunk magunkat mindjárt az
angolokkal hasonlítani: ugyan mit fognánk
önmagunk mondani, ha a népszámlálás mi-
attunk hiúsulna meg?

A kir. kormány bérán ránk bizás ke-
zeink közé tette le a népszámlálási törvény
foganatosítását akkor, midőn kormány-kö-
zegekkel pontosan és biztosan végrehajthatta
volna! Nem a legnagyobb bizalom jelle-
ez kormányunk részéről hazánk értelmisége
irányában? Igenis az; s rajtunk a sor meg-
mutatni, hogy e bizalmat megérdemeltük.

Föl tehát munkára barátim; segítsünk
nemzeti kormányunknak hazánk érdekében
tett minden munkájában; segítsünk most
különösen, midőn az törvény foganatosítá-
sáról van a szó, melyet országgyűlésünk
pártkülönbég nélkül egyhangúlag szavazott
meg; melytől állapotani viszonyai felderíté-
sét várja hazájának minden értelmes hí fia!

Boódor Sándor.

Városunk jövője.

Ez új év hajnalára kellemes álomból ébredék föl. Egész éjjel a jövő könyvéből olvasék, s a jövő panorámája támadt föl előttem. A legföltünőbb volt az, hogy szép, kies városnak láttam Kecskemétet! Azt mondják: az álmok teljesülnek. Oh bár igaz volna!

Álmodám, hogy az 1870-iki év már régen elmúlt s az emberek 1880-at irtak. Vasúton valék. Hosszú távollét után messze vidékről érkezém haza s valóban még álomban is kíváncsian vártam azon percet, melyben megláthatom, hogy tíz év alatt mi változások történtek városunkban? A vonat a kecskeméti határba ért, kinéztek a vagon ablakaiból, s ime, csodák csodája! közvetlen a határtól kezdve a városig gazdag gyümölcsös-kerteket látnak szemeim, mindenik telve csupa sárgabarack- és alma-fákkal! Mit nem tesz tíz év alatt az emberek szorgalma?! Megérkezém, kilépek a vagonból, s míg számozott hordárok segítik le podgyászomat, körülnézek a pályaudvarban: köröskörül óriási raktárak, padlásig rakva gyümölcs- és gabor val! minden félórában három tehervonat egy és érkezik. — Az indóházból kilépve kellemesen lep meg, hogy bérkocsik hosszú sora várakozik az utazókra; lám, ezelőtt tíz évvel alig volt egy!

Jobbról a sétány ritka akáczfák helyett csupa rózsalugas és szebbnél szebb virágágyakkal terül el, egész a kaszabkútig; balról két óriási épület: az egyik vendéglő, mulatókerttel, a másik fürdőház. A körösütcza szintén megváltozott: tizenkét öl széles mindenütt egyenes vonalban nyúlik a piacig, két oldalt kövezett járda, e mellett akáczfásor, a kocsit ki van kavicsozva, a házak pedig mind emeletesek, földszint boltok és szebbnél szebb kirakatokkal.

A piacra érve, tapasztalom, hogy többé az sem a régi. Háromszor akkora, mint ezelőtt volt! A régi városház nincs többé, valamint azon két alacson négyoszög épület sem, melynek egyike a róm. cath. egyházé, másika egy tisztességes polgárcsaládé volt, s így a katolikus nagy-templom egyik oldalán egészen szabad tér nyílik. A piac mindenütt ki van kövezve s ritkán beültetve magasra felnyesett akáczfákkal, melyek árnyékában kényelmesen vonják meg magukat a zöldség-árulók s a hetivásárok buzgó látogatói.

Hát a városház számos hivatalaival hova lett? A volt katonakórház és halpiacz terén egy colossalis épület áll apró tornyoeskával, abba költözött át a városi előljáróság s az egész közigazgatási tisztikar. És a másik régi városház, az úgynevezett „Cserepes“? Az át van alakítva nagy két emeletes épületté s a kerületi törvényszék tartja elfoglalva. És a Ladányi-ház? Annak helyén a kálvária szobraig a magyar kormány építettett egy nagyszerű fegy- és dologházat; ehhez hozzákapcsolta városunk a „Síp“ vendéglőt, mely most szegények háza s így Kecskeméten a koldulás végleg meg van szüntetve.

Régi ismerőssel találkozám egy négy utcára díülő nagy két emeletes ház előtt. Miféle ház ez? kérdém. Hogyan? meg sem ismered a volt collegiumot? válaszolá. [Szépen fölépült — szólék — mióta nem láttam, s ez mind a reformált egyház érdeme? Amnyiban igen — válaszolt — amennyiben iskoláit illetőleg, melyeket közöseknek nyilvánított, szerződésre lépett úgy a magyar kormány- mint a várossal, s ezek minden iskolai alapítványait és adományait lassanként magához ragadta; most gazdag és virágzó iskolává lett!

Ismerősöm épen el akart távozni, midőn szemembe ötlöttek a városban több helyen felnyúló kémények, megkérdezém tehát, mondaná meg, miért építették azokat oly magasra? Csak nem gőzmalmok kéményei? Ön rég nem volt úgy-e városunkban? — monda, — mert különben tudnia kellene, mint gazdálkodás-, ipar- és kereskedelemmel foglalkozó embernek, hogy azok gyárak kéményei! És miféle gyárak létezhetnek itt e hajdan improductiv városban? Gazdasági gépgyár, kenderáztató-gyár, kocsigyár, asztalosok és esztergályosok gyára, gyümölcsaszalók, lekvár és candirozó-gyár, kovácsok, lakatosok gyára, sat.

Hát az olvasó- és népkörök megvannak-e még? Nincsenek! Lassan-lassan beleolvadtak a casinóba.

Végül még egyet: Ki van-e téve a nép jelenleg is gyakori katonabeszállások kellemetlenségeinek? Legkevésbé sem, — válaszolá ismerősöm, — a vásártér mellett három laktanyát építettünk; kettőt a honvédeknek, egyet a rendes katonaságnak. — Azóta soha nem kell egyet is elszállásolni.

Ha tíz év mulván ezt mind valóban így találhánk, bátran hirdethetnénk: hogy Kecskemét nagy, kies és kellemes város! Pedig nem nagyon sok kellene hozzá! Egyedül a polgárok józan igyekezete!

Azt mondják: az álmok teljesülnek. — Oh bár igaz volna. M.

Kecskemét város közgyűlése 1869. decz. 18.

(A régi városház termében. Kezd. r. 9 ór.)

Elnök: Nagy Lajos, polgármester; jegyzők: Hornyik, Szalkay, Boódor, Erdélyi; képviselők nagy számmal.

A jegyzőkönyv hitelesítése után a kifizetett ügyek tárgyalása megkezdetvén, a tiszti mérnök indítványára elhatározott: hogy jövő 1870-ik évi május hónap 1. napjára, a város területének s összes pusz-

tatnak, kiknek fényfűzésök abban áll, hogy ez értékes meszet betellel és areka-dióval gyúrnává vegyítve rágyszerül használják. A fénytelen gyöngyöket más magokkal elegy a ceyloniak tyúkokkal elnyeletik, melyeknek begyében kevés percek után fényt nyernek. Azonban ez eljárás, mit egyéb indiai népek is gyakorolnak, sohasem mutatkozik valódi nyereséynek, minthogy a gyöngy a madárbegy erős savaiban súlyának egyharmadát elveszti.

A gyöngyosztrigák, melyek Ceylon partjain találtnak, valamennyien egy fajhoz tartoznak, tojásdad alakúak, és $9\frac{1}{4}$ hüvelyk területűek. Évenként halászott mennyiségök több millió darabon rúg. Ott létünk alkalmával a gyöngyészlet 24,000 font sterlinget jövedelmezett. A legújabb adatok szerint 1859-ben, 18 napon át 1352 dereglye volt a halászzal elfoglalva, melyek 9,500,000 osztrigát hoztak felszínre, és 48,216 font sterlingért adtak el. A búvárok osztályrészeül összesen 1,126,000 osztriga esett.

A gyöngyosztrigán kívül a sziget északi partjain nagy mennyiségben találtnak még a Chanke-siga, melyet nagy mértékben kedvelnek az indusok. E csigák a Hinduk által kisebb-nagyobb gyűrűkre elfűrészelve diszként viseltetnek a karon, lábön és újjakon. A baddhisták hangszerül használják a templomokban, hol naponta, ajtatás szertartásaik közben háromszor fújnak rajtuk, templomaikat azokkal diszítik, és előkelőbb halottjaik hullái mellé néhányat el szoktak temetni.

A drágakövek, melyek a szigeten találttnak, nem annyira mennyiségök, mint inkább különbféleségök által tűnnek fel. Az itt előjövő kövek: rubinok, saphirok, tapazok, amethystek, granatok és turmalinok. Sok ember a drágakövek izgatós és bizonytalan fizetével foglalkozik, és találmányaikat ruhákra és sóra cserélik fel a mohamedanusoknál. A benszülőttek magok is nagyra becsülik a drágaköveket, mivel azokat könnyen elrejtethetik és magoknál hordozhatják, s ez oka, hogy a finomabbak és értékesebbek ott helyben gyorsan és nagy áron elkelnek, s nem ritkán történik, hogy a drágakövek Galle-ban és Colomba-ban drágább adatnak el mint az európai piacokon.

T Á R C Z A.

Ceylon vagy Singhala szigete.

(Vége.)

A táj, mely különben az elhagyatottság és szomorúságnak képét mutatja, mely rendszeren iszonyú helye a kiállhatatlan hőségnek, boszantó legyeknek, piszoknak és rosz büznek, a gyöngyészlet időtartama alatt ezernyi ladikkal és százezernyi emberrel népesül, kiket a nagy és gyors nyereségy esalóka kilátása és a jelenet sajtásága, az indiai szárazföld legtávolabb részéről ide vonz. Mintegy varázsütéssel támad egyszerre egy egész város sátrakból és bambus- vagy areka gerendákból készült kunyhúkból, melyek pálmalevelekkel, rizsszalmával, vagy ezifra gyapot-szövevvel vannak fűdve; az árúbdék mintegy a földből nőnek ki éjjelen át, hogy az összeesődült tömeget a szárazföldön és a tengerészeket s búvárokat a hajórajon mindennemű szükséglettel ellássanak. Kalandorok és kártyavetők merülnek fel, ügyes tolvajok vegyülnek a nép közé, az indiai szokások és iltözékek együtt találhatók itt, minden osztály képviselve van, a papok sem hiányzanak, és mindennemű bűvészek és tánczosok csekély fizetésért mulattatják a zajongó tömeget.

Soknemű kísérlet után arra a meggyőződésre jutottak, hogy akármily bűvárkészület sem képes az emberi gépet helyettesíteni, mely különben is nem okoz egyéb költséget, mint a halászott gyöngy-osztrigák negyedrésztét, az úgynevezett bűvárrészt. Mindenik ladikkban tíz bűvár és ugyanannyi segéd van. Mielőtt a búvárok a mélységbe aláállnának, úgynevezett tengeri szörny-bűvölők a dereglyékben és a parton különféle szertartásokat végeznek, és ígéretek morognak; és a búvárok ebbeli előitéleteik oly nagyok, hogy senki közülök, legyen az bálványimádó avagy keresztény, nem fogna a munkához ilyenü ígésző közbenjárása nélkül, sőt a kormány maga kénytelenek látja magát e esalókat fizetni, minden dereglye után 10 osztrigát kapnak. Szerenésatlenségi esetek czápák által különben is ritkán fordulnak elő, s úgy látszik,

hogy az ezernél több bűvár által okozott zaj a vízben ez állatokat megfélénekítik. Azt tartják, hogy az indusok barna börszemök is némi védelmet nyujt nekik, úgy hogy többen lábszáraikat még feketébbre festik, hogy a czápokat annál jobban elrejtse. Ezen előkészületek után a búvárok egy kosárszerű hálóval, melybe a talált osztrigákat rakják, a mélységbe ereszkednek, s hogy annál gyorsabban feneket érjenek, testökhöz egy 15—20 fontnyi súlyt erősítenek. Mintegy 30 lábnyi mélységre érvén a bűvár, a súlyt leoldja, mely azonnal felvonatik; ő maga pedig arczra fekszik, a fenékbe fogódzik, és sebesen összeszed mindent, mivel kosarát megtöltheti. Egy perezig tartó bukdácsolás alatt 40, egész 50 lábnyi térségen elszalad; mihelyt a kosarához kötött madzagot megrázza, az azonnal felhúztatik, s ő maga is rögtön követi fölfelé. A búvárok nagyrészt éltebb férfiak, erőteljes, egészséges kinézéssel, s külsejükkel meghazudtolják azon általános elterjedt nézetet, hogy ez életmód a testet gyengíti és az életet rövidíti. Ugy látszik, hogy a víz alá búvárnak lehető legszélsőbb határa 40 láb mélységig terjed, ekkor kevés vér túllul ki a bűvár orrából és füleiből. Csak ritkán maradnak 50—60 másodpercznél tovább a víz alatt, bár akadnak olyanok is, kik 80, sőt 84 másodperczig is kibírják az alámerülést. E bukdácsolás egyfolytában eltart 5—6 óra hosszig, úgy, hogy mindenik dereglye bűvárajai egyenként egy nap folytában 1000, egész 4000 osztrigát felhoznak. Kedvező esetben egy kosárban 150 osztriga hozathatik fel, míg a soványabb fogás csak öt vagy tíz osztrigát ad. Mihelyt az osztrigák felszínre hozattak, négy egyenlő részre osztatnak, mely közül egyik a búvárok osztályrészeül esik, a többi három pedig ezer darabot számító rakásokban a leg-többet ígérőnek eladatik. Most kezdődik a speculatio. A véletlen itt épen úgy üzi esodálatos szeszélyeit, mint egy sors- vagy egyéb szerenese-játéknál. Olykor egyetlen egy osztriga tartalmaz 30—40, sőt ennél is több gyöngyöt, melyek közül egyesek a helyszínen is tíz forintot ér, s megesik gyakran az is, hogy több száz osztrigában egyetlen egy gyöngy sem találtnak. Az igen csekély, haszonvehetetlen gyöngyök, gazdag malayak számára gyöngymész égetésre fordít-

táinak minden szomszéd birtokával s illető közsé-
gekkel általános határjárás tartassék; melynek foga-
natosítása a városi tanácsra bízattott.

Az 1869. XII. XIII. XIV. XV. törvény cik-
kek hiteles példányai megküldetvén, kihirdetettek.

Barsvármegye közönsége az Eszterházi-féle kép-
tárnak államköltségen leendő megvásárlása tárgyá-
ban az országgyűlés képviselő házához felterjesztett
folyamodványát, pártolás végett közölvén: ugyan-
azon értelemben a kérvényezés elrendeltetett.

A második honvédszászlóalj huszárkeretének pa-
rancsnoksága részéről kérdés intéztetvén a városban:
vajjon a kaszárma ingyen, vagy a szokott katonai
szállásdíj mellett engedtetik használni? Minthogy
a bútor, fűtés, világítás költségének czime alatt a
szállásdíj nagyobb része különben is visszatartat-
tik, — a legénység szobái minden díj nélkül ingyen
átengedtetek; az istállók után azonban, a város
részéről kiszolgáltatandó istállószerkek költségeinek
potlására, a kormányhatóság által kirendelt szál-
lásdíj követeltetik.

A honvédszászlóalj részéről elközlött lovarda
készítetése kívántatván; elhatározatott: hogy a
fentartás nehézségei miatt nem korlátozták, hanem
szükséges árkolattal körítendő lovarda-helyiség fog
kijelölteni; melynek kimutatása iránt betérjesztendő
véleményes jelentés, valamint a rendes katonaság
használatában levő illető lovardatér meghatá-
rozása végett is a kebelbeli gazdászati bizottság
utasítottatott.

A városi közönség pesti két háza közül egyik
70 év óta nem a tulajdonos Kecskemét város,
hanem a vételre kiküldött akkori tanácsnok F. S.
névén állott a telekkönyvben, mert Pest sz. kir.
város hatósága Kecskemét város közönségének
mint kihalhatlan testületnek egyetlenegy háznál
többet szerezni nem engedett s a másik háznak
névére iratását mindig megtagadta. Most midőn e
két szomszédos ház telke egyesített s három
emeletes bérházzá fölépítették, — vala-
háza Pest sz. kir. város törvényszéke. a megválto-
zott birtokviszonyokhoz képest, s a tárgyiratok
alapján tartott pertárgyalás után, a másik ház-
nak is Kecskemét város nevére telekkönyveztetését
elrendelte, — miről a törvényszéki ítélet megkül-
detvén, megnyugtató tudomásul vétetett s a per-
költség utalványoztatott.

Az országos magyar képző művészeti társulat
felhívására s a kebelbeli tanügyi bizottság javasla-
tához képest, egy 200. forintos részvény megren-
delésévnél, Kecskemét város közönsége a társulat
alapító tagjai sorába lépett.

Nagyobb számú községi tárgyak s magán kér-
vények elintézése után a közgyűlés d. u. 1¼ óra-
kor véget ért.

Irgis, 1870. Jan. 1.

Tisztelt Serkesti uraság!

Ín is megálmodtam Kecskemét jivendijit, hogy
mikint fog kinizsni tizs estendi mulva. Hja, bizs
azs nagyon furcsán fog kinizsni. Mostani emberek
alig ismernek rá majd kipire. Sebb less-e, nem-e,
bizs in nem igen tudnám megmondani, elig azs
hosszsa, hogy azs egis város azs in irimemre elirgi-
sedik. — A somsid határtul a városig a lakosok
hátramenő sorgalma miatt a legjivedelmezőbb fekete
feld sivár homokká változsi. A ki vasúton gyn,
azs nem gyn homokot, hanem azsirt láthat i is
somorúságot azs indóházsnál, a hun a drága búza
fel van halmozsva, is zsákostul egyitt össerohad.
Kilipve azs indóházsnál, azsonnal sembe etlik, hogy
a nagy sár miatt maga a fiakker is gyalog van,
mehets te is idegen jiveviny, ki elgyittil megnizsni
1880-ban városunk gyenyerúségeit! Legelisser is
gyenyerkedhetel a város főütésáján, a súp és hosszú
körösi ütésán, melyen ugyan nincsenek boltok, de
mégis alig bírod kikerilni a kirakatokat. Beírve a
piacsra, tapastalhatod, hogy bizs azs most is csak
olyan sárfisek, mint ezselitt tizs estendi elitt volt.
Azs egis városban semmi új, kivívén kít nagy ipü-
leten van nimi változás, amennyiben mindkettinek
alig van teteje, vakolata pedig már ipensiggel semmi
sincs. Mifile kít madárijjestő ipület ezs? kirdém
egyik ismerős atyafit. Bizs azs azs egyik a város-
háza, azs a másik meg a kollegium! — Hát ezs
idő serint ki a polgármester és ki azs egyházs
figondnoka, hogy igy a saját kípámsukra seretik
hagyni azs ipületeket? Kicsoda?? azst sem tudja
kigyelmed? ám legyen, megmondom, de máskor
el ne áruljon níp előtt, hogy ilyen kít híres nagy
hazsáfit sem akar ismerni, mint a mi polgármeste-
rünk: Asztalos János, és református egyházs figond-
nokunk: Kálniczky János, hogy tartsa meg iket
sokáig a jószágos Devla!

Azst hisem, mondanom sem kell, hogy bizs in
kissé csodálkozstam, is megbátorkodtam azst is kir-
dezsni ismerősömtül, hogy hát nem kaptak ezseknél
okosabb kít nagy firfiút? Hová gondol kigyelmed?!
— kiáltott fel ismerősöm, — hát nem tudja kigyel-
med, hogy a níp a sok „Nipzsásló“ és „Ludas-

Matyi“ olvasása után már annyira fölvilágosodott
1880-ban, miserint nem is níz többi arra, ki azs
okosabb, hanem: kinek milyen azs oldala?!

Hát azs intelligencia gyülhelye a kaszinó meg-
van-e míg? Micsoda, azs intelligencia?? Annak
már híre sincs, azsokat megettik mokrák!

Kesenem sipen! Ha itt ilyeneket is megesnek,
akkor maradok csak inkább irgisben!

Azs Irgisi Csigan Vajda.

S z i n h á z.

Vasárnap, Deczember 26-án, bérletszünetben
„Miatyánk Isten“ négy felvonásos népszínmű adatott
nagy számú közönség előtt. A darab először adatván
színpadunkon, — az volna a rendje, hogy legalább
tartalmát elmondjuk. De azon körülmény, hogy a
színlapon, a szakaszok czimével a szó szoros értel-
mében minden tartalma a darabnak kimerítőleg elő
van adva: nem engedi, hogy itt ismétlésekbe bo-
csátkozzunk. — A mi az előadást magát illeti, az
olyan volt, hogy nincs miért okot keresni a kifogá-
sra. — Átalában véve összevágó s minden
nehézségtől ment volt. Az egyes szereplőkről is
sokszoros elismeréssel szólhatunk. Lénárdné és
Tamásiné, bár tulajdonképen említésre is alig
mélto szerepeik voltak, tettek annyit az egész elő-
adásért, mit a férfiaknál, általuk kicsinyített szere-
pekben még eddig ritkán láttunk. A férfi szereplők
közül Ferenczi, Kocsis, Szeöy, Földessi,
Balogh dicséretesen működtek. Földessy urat
azonban arra kérjük, hogy a szennyet s piszkot
oly élethíven elötköztesse a színpadról az illede-
lem nem engedheti meg, mint a hogy azt ő az első
felvonásban zsinóros dolmányával életüntette, —
tartsa azért magát vissza oly öltönyök színpadra
hozatalától, melyeknek pusztá látása is v..... a
készteti a nézőt. Demjénről azontúl, hogy a már
egyszer kiüritett pohárból való hajtogatás mellett is
úgy le tudott esni szekéről, mintha igazán be lett
volna csipe, egyebet alig mondhatunk. Szeles
hogy szerepét ma sem tudta, tán mondanunk sem
kell? de hogy Kovács mily figyelmetlen a közön-
ség iránt, ha néha fellép is, azt nem hallgatjuk el.
Őn, uram, e társulatnál elsőrendű színész és igaz-
gató lévén, kétszeres figyelmet tartozik fordítani a
közönséggel szemben színpadi magaviseletére. Ha
nem tetszik játszani, tessék elhúzni, egy cseppet
sem búsulunk miatta; de azt, ha játszik, hogy sze-
repére figyelmet fordítson, megvárjuk öntől. Ugy
nézett ki a sok becsületes bajszos magyar arc
között, borotvátlan borotvált arcával, mint azon
bajor serfőző, ki maskarába öltözik, de még ál-
czát nem tette föl. Vagy azt hiszi, hogy Kecse-
méten mindez így is jól van? — Csalódik Kovács
úr, nagyon csalódik.

Kedden, deczember 28-án, Kocsis István te-
hetséges és igyekező színésziünk javára hirdetve volt
„Mari, egy anya a népből“; de részvétlenség folytán
az előadás máskorra halasztatott. Ószintén sajnál-
juk mind a jutalmazandót, mind a társulatot; de
ki kell újból mondanunk, hogy egészben önök az
okai a közönség ilyen magaviseletének. Azonban
folytonos igyekezet, jó darabok s jó előadások még
visszavihetik a közönséget. — Kocsis úr érdekében
pedig — kiről közönségünk e rovatban annyi dicsé-
retet hallott — joggal kérdezhettük, hogy jutalom-
játékát mért nem hirdetik előre és a színlapokat
idejében mért nem hordatják ki? vagy tán őt is
nélkülözhetőnek véleményezi a társulat oraculum?

Ujdonság és vegyes.

— **Boldog újévet kívánunk lapunk olva-
sóinak! Áldást és békességet Hazánknak!**

— **Mérgezési kísérlet.** A facsési rumin
főpap két szolgálójával, összesen 6 személy, isme-
retlen tettesek által megmérgeztetett. A gyors or-
vosi segélynek azonban sikerült a megmérgezteteket
menteni. A tetteseket kutatják.

— **Öngyilkosság.** Ebner Nep. János nagy-
kereskedő a „Pesti első magyar biztosító társulat“
igazgatótagja Szerdára viradóra szobájában halva
találtatott. Egyenesen szívének irányított pisztoly-
lövéssel vetett véget életének. — Ebner közbeesülés-
ben állt s öngyilkossága általános feltűnést okozott.

— **Időjárásunk** valahára megváltozott. Az
örökös esőzés megszűnt és Csütörtökre viradóra úgy
megfagyott, hogy sártengerünkön úgy járunk-ke-
lünk, mint valaha a zsidók a Verestengeren, t. i.
száraz lábbal.

— **A pesti egyetemen** új katonai tanfolya-
mot nyit meg Tóth Agoston ezredes. A tanuló
ifjúságot, különösen az önkénteseket figyelmeltetjük
e tanfolyamra, hol magokat a katonai ismeretekben
és hadászati tudományokban kiképezhetik.

— **A „Népkör“** decz. 29-én d. e. közgyűlést
tartott, mint halljuk, tisztújítását is megtartotta,
sem erről azonban, sem a gyűlés menete és tárgyai-
ról legkevesebb sem jutott tudomásunkra, miután

a paradicsomot láng-pallosú angyalai nem őrizték
feltékenyebben: mint a „Népkör“ vezetői a kört és
híveket, nehogy valamikép egy tisztátalan jobb ol-
dali bejuthasson, és alkalma nyíljon a jó- és rosz-
tudás tájának gyümölcsét megízlelni és az igazhívő-
ket az egyedül hazafias és üdvezítő igéktől eltán-
torítani.

— **Székesfehérvári iskolák** ügyében 27-én
tartott képviselői ülésben hosszú és heves vita után
a városi iskolák újra katolikus jellegűeknek nyil-
vánítottak.

— **Temesvárott** is népgyűlés tartatott a pesti
népgyűlés által kezdeményezett önálló bank ügyé-
ben; de az illetők semmi határozatra nem jutottak.

— **Szilágyi Virgil** jan. 15-dikével „Kor-
szellem“ czim alatt politikai, egyház-politikai s tár-
sadményi folyóiratot indit meg. Előfizetési ára egész
évre 4 forint.

— **Hymen.** Szeöy Albert itt működő színész,
ki egyúttal színműveket is ír, a kedves fiatal szí-
nésző Kovács Róza kisasszonnyal e hó 3-án tart-
ja egybekelését. A szintársulati, a közszerzetben
álló boldog fiatal pár, házassági jutalomjátékul f.
január hó 4-én Dózsa Györgyöt fogja eljátszani.
Mind az előadandó színmű, mely Jókainak egyik
legjobb darabja, mind a jutalmazandók méltán
megérdemelnék, hogy a t. Közönség minél számo-
sabbban jelennék meg.

— **Madarassy László** fiatal írónk ismét
egy új vigjátékon dolgozik, czime „Jegyváltás
álarcz alatt,“ mint hírlík f. hó 15-én kerülend
színré.

— **A Darázs,** czimű éleczlapra felhívjuk t.
olvasóink figyelmét, nemcsak azért mert igen
ügyesen betölti helyét, hanem egyúttal azon okból,
mert jövőre Kecskemét város és lakosainak ügye-
ivel is foglalkozand. — Előfizetési ára: évnegyedre
1 ft. 50 kr.; előfizetheti Szegeden Burger Zsig-
mond könyvkereskedésében.

— **Tamásiné,** jutalomjátéka, ha jól hallot-
tuk, e hó 20-án leend. A jeles színésző már ko-
rábban is megérdemelt volna egyet.

— **Kovács Mór** igazgató szintársulati
népszínmű énekessel ohajtaná szaporítani, mi
azonban inkább szeretnők, ha oly tagot szerző-
tetne vagy vendégszerepeltetne, ki a társalgási
darabokban tűnnék ki, mert az itteni színházjá-
ró közönség a népszínműveknél előbbre tesz egy
ügyes kis vigjátékot.

— **A kecskeméti gazdasági gözmalom**
decz. 26-án tartott közgyűlésében ideiglenes elnök
Lestár Péter úr röviden előadván a gözmalom épi-
tésének körülményeit, bemutatá a számadásokat,
úgy az ideiglenes választmánynak az alapszabályok
módosítására vonatkozó javaslatát, mely rövid vita
után egészben elfogadtatott, a számadások megviz-
sgálására pedig egy küldöttség neveztetett ki. A be-
mutatott számadásokból az tűnik ki, hogy a 60,000
forint alaptőke az eddigi építkezés által egészben
igénybe vétetvén, az építkezés és felszerelések töké-
letes befejezésére még 15,000 forint szükségeltetik,
mely összeg vagy új részvények kibocsátása által,
vagy a mostani részvényekre pótfizetések útján esz-
közlhető. A választmány azon javaslatát terjeszti
a közgyűlés elé, hogy a szükséges 15,000 forint
minden részvényre 25 forint utánfizetéssel szerzes-
sék be, mely javaslatot a közgyűlés elfogadott.
Végre az elnök, igazgató, és 26 választmányi tag
megválasztása hozatott szóba. Az igazgatói állo-
másra 1,000 forint évi fizetéssel pályázat tüzetett
ki. — Az elnök és 26 választmányi tagra a szava-
zási-ívek beadására a gözmalom helyiségében, decz.
31., jan. 1. és 2. délelőtti órai tüzettek ki. Az
elnöki állás betöltésénél nagy korteskedések törté-
nek, és nem annyira az érdemet és tehetséget te-
kintik, hanem itt is mint a ref. egyház tanácsánál
a politikai színezetet, Lestár Péterre, ki annyi szor-
galmat és fáradságot fejtett ki a gözmalom építése
körüli, azt tartják: „A mór megtette kötelességét, a
mór mehet“, vagy prózai nyelven: ti felépítették
a malmot, a kész malomban majd mi leszünk az
urak!

— **Czapik János** városunk fia, és szegedi
énekmesterről a „Zenészet Lapok“ igen szépen em-
lékszik meg, azt mondva, hogy nemcsak kiffinő
zongorász, de tehetséges zeneszerző is, ki egész
lélekből híve és egyik előharczosa a művészet ügyé-
nek a vidéken. Mi is tiszta szívből örülünk e mű-
értői elismerésnek, és Czapik úrnak szerencsét kívá-
nunk, és azt, hogy legyen méltó társa szinte a ze-
nészeti téren sok dicsőséget aratott Zimay László
városunk fiának.

— **Aradon Kramm** szabómester, ennek neje
és szolgálója 27-én viradóra lakásukon meggyilkol-
tattak és kiraboltattak.

— **A Tisza és mellékfolyóinak** kiáradása
által 40 négyszög mértföldnél nagyobb terület van
vizzel elboritva.

— **Dékány Imre** a vásári-nagy-útczai Dra-
golovics-féle házban csinos kis „Bor- és sörce-
sar-nokot“ nyitott, hol jutányosan lehet étkezni.

— **A Casino decz. 29-én** tartott közgyűlésében megválasztották elnökül: Lestár Péter; alelnökül: Hornyik János; jegyzőül: Szalai László és Ujszászi Gyula; pénztárnokul: Csillag Antal; könyvtárnokul: Balla János és Lákács István; háznagyul: Szeles Ferencz; választmánytagokul: Hajagos Illés, Horváth Döme, Jausz József, Gáspár Lajos, Dékány István, dr. Milhoffer István, Pacsu Gergely, Gallia Fülöp, Muraközy János, Madarassy László, Laukó Károly, Kovács József, Fórián Károly, Erdősi Imre, dr. Kada Endre, B. Kiss Mihály, Csabai Imre, S. Kovács József, dr. Horváth János, id. Szeless Kálmán, Klingert Vilmos, Szűcs Imre, Fischer Miksa, Hollósy Zsigmond, Milhoffer Frigyes, Kiss Miklós, Parragh Gedeon, Szabó Vincze, Csolnoki Ferencz, Mónus Ferencz, Révai György, Tasi László; póttagokul: Zágonyi Ferencz, Tatai András, Tormási Mihály, Ferenczi Gergely, Schweiger József, Jancsó Ádám, Bagi László, dr. Kecskeméti Lajos, Gyenezs Imre, Kollonics Ferencz urak.

— **Ügyvédi élelmesség.** Egy ügyvéd és tisztviselő a sommás bíróság előtt bepereltette egy múlt évi csinos lakónéját, egy iteze tarhonya, három kanál só és egy kanál törött kávéért, és ügyvéde 12 forintot kért költségei és ügyvédi-díj fejében. Azonban a követelés a fiatal szalma-özvegy bizonyos kifogásai miatt tisztába nem hozhattatván, újabb tárgyalás tüzetett ki. — Ez sem mindennapi pör.

— **Az iparegyesület** báli rendező bizottsága f. hó 12-én tartandó báljában a házinő tisztére szerencsés volt Deák Lászlóné urhölgyet megnyerhetni, — s általában úgy intézkedett, hogy az általa rendezendő eme közhasznú célra szánt tánczestély az ideai farsangon rendezendő többi bálók közt sokáig kedves emlékezetben maradjon a résztvevő közönségnél.

— **Porosz-Lengyelhonból** szörnyű tévedést közölnek a lapok. Egy falusi leány ugyanis 300 tallérnyi örökségével — mit a törvényszéktől vett át — hazamenőben egy helység elöljárójánál vélt legbiztosabb szállást találni; kinél — elbeszélvén néki helyzetét — szíves fogadtatásra is talált. Szállásad azonban a leánynak azt mondá, hogy külön ágygyal nem szolgálhat néki, hanem felesége éjjiszállásra szívesen megosztja vele saját fekhelyét. A leány az ajánlat ellen nem tett kifogást s a háziasszonynyal szépen lefeküdtek. A gazda ez alatt kertjébe ment, egy gödröt ásott, midőn ezzel készen volt, kést köszörült és az alvók szobájába lopózkodott. Itt a két nő, mit sem gyanítva, a lefekvéskor foglalt helyet a házinő kívánságára megváltoztatá, s a gazda a sötétben a vendég leány helyett saját nejét gyilkolá meg s vivé az általa már előbb elkészített sírba. A leány szótlanul viselte magát s azon idő alatt, míg a gyilkos nejét temette, pénzével együtt megmenekült s a közel városban feljelenté az esetet. Az eset minden felé nagy szenzatiót keltet s az esetet a bűnösre nézve is kinosabbá tévé azon körülmény, hogy nejével boldog házasságot kötött.

— **A helybeli izr. nőegylet** jan. hó 25-én fogja bálját az új-színházban megtartani; a meghívók is e napokban szívesen fognak küldetni.

— **Lima hölgyei** a pápának egy aranyhalakkal teli hálót küldöttek a zsinat megnyitása alkalmából Péterfillér gyanánt. A pápát nagyon meglepte ez ajándék, mely mintegy 500,000 frankba került.

— **A múlt őszön néhány színházlátogató** aláírásával, a szó teljes értelmében egy gallimathiaszerű kérvényt vettettek be városunk hatóságához, melyben aláírók kérvényeznek a színház részére tüzelő faért. A kérvényt előadó főjegyző úr elég tapintatos volt fel nem olvasatni, tartalmát azonban szóval elmondá, s az határozatilag a gazdasági bizottság elé utasított véleményezés végett. Ez eddig nem újság, de a mi most következik, alkalmasint az lesz. Azon úr ugyanis, kiről egynél több okunk van hinni, hogy a kérvényt írta, tagja levén a gazdasági bizottságnak, ott azt indítványozta, hogy adjon a város „szegényeknek“ 2 öl fát és 200 kéve rőzsét. Indítványa elfogadtatott, s a véleményezés nevezett bizottság részéről ez értelemben történt meg. Közgyűlésünk még nem tárgyalta e tárgyat mostani stadiumában és azért arra kérjük, hogy vagy adjon valamit, vagy ne tegyen semmit

az ügyben; de 2 öl fa adományozását nem tartjuk az ügyhöz méltónak, melynek érdekében az adományozás történik. Ha a színészetért meg a színészekért nem lenne kedvük városunk atyáinak illő fa-mennyiséget utalványozni, tegyék meg legelőbb színházba járó nejeik s gyermekeikéért, kik e farkasordítónál is hidegebb hódjában könnyen betegségig megfázhatnak. — Indítványozó úrnak pedig sértés nélkül annyit mondunk, hogy ha mi néki volnánk — érdekében levén kétféleképp is, hogy a színház meleg legyen — 2 öl faért nem kérvényeztünk volna, hanem 4 ölet legalább is sajátunkból ajándékozandanánk ily közhasznú célra!

— **Az érzékeny lángok értéktése.** A világitó gázlángok, melyek igen hosszú lánggal égnek, azon érdekes tulajdonsággal bírnak, hogy minden zaj iránt felette érzékenyek; megrövidülnek és elszélesednek, valahányszor azon térbe, ahol vannak, zaj támad. E tulajdonságot az angol Barret, ki sokat foglalkozott az u. n. „érezékeny lángok“ e jelenségével, oly készülék előállítására használta fel, mely minden zajt jelez, mely valami távoleső térben előfordul. E készülék két függőlegesen álló rézrudaszkából áll, melyeknek egyike felső végén épszőg alakban fémszalagot hord vékony, egymáshoz olvasztott arany, ezüst és platina rétekből. A szalag összetételénél fogva a meleg behatása folytán egyenlőtlenül terjeszkedik ki, s így oldalvást görbül és egy platina-csúcsal jó érintkezésbe, mely a szalagtól 0,1 m. távolságba a másik rézrud végéhez van erősítve. Mindkét rud egy kis villanytelep sarkáival áll összeköttetésben, ezeknek körébe egy villanyos harang van felállítva, mely bármily távolságban állhat. A harang megszólal, mihelyt a telep bezáratik. Ha pl. az érzékeny lángtól 10 meternyire fűttenek, a mely láng a fémszalagtól 0,25 m. távolságra áll: a láng rövidebb lesz. Ezáltal érintkezésbe jö a fémszalaggal; ez félre görbül mihelyt a láng eléri a platina-csúcsot, bezárja a folyamatot s így a távol eső harangot mozgásba hozza. Ugyan így lehet a gyermek sívalkódását valamely távoleső szobában jelezni. Ily berendezés által a tolvay, ki tolvajkulcsal az ajtót felnyitja, megcsendíthetné a távolban levő jelharangot. Épigy a hangoknak a vízben való terjedését felhasználván oly készüléket lehetne előállítani, melynek segítségével ködös időben az idegen hajó közeledését meg lehetne tudni; a készülék a kapitány szobájában egy csepegtyűt hozhatna mozgásba.

— **A londoni munkáskiállítás** központi választmányának meghívása folytán január 10-én összegyűlnek az angol munkásegyleteknek, társulatoknak és iparegyleteknek küldöttei, hogy a jutalmak kiosztása a kiállítás tartamára felállítandó műhelyek és azon eszközök felett tanácskozzanak, melyek által az utóbbiak a munkások technikai oktatására nézve legcélszerűbben hasznosíthatók volnának. A kiállítás célja abban határozódik, miszerint a munkások nevét közhírré tenni igazságos és hasznos, mivel ezáltal munkájuk dicsőségében részt vehen, annak jó kivétele iránt nagyobb érdeklődéssel fognak viseltetni. Különböző célja a kiállításnak a munkások alak- és színérzékét képezni s a használt nyersanyagok és gépek ismeretét tökéletesíteni és terjeszteni. Együttal pedig oda kellend hatni a kiállításnak, hogy a munkásokat együttes munkához szoktassa, s ezáltal a termelő társulatok alakulását előkészítse. De e mellett az egyes népeknek érdekében fekszik, hogy műveik összehasonlítása által mindig nagyobb tökéletességre tegyenek szert.

— **A helyben működő szintársulatra** nem a legjobb napok járnak. Bérleni a közönség sehogy sem akar, pedig ugyancsak magyarazzák a „pugrisok“-nak, hogy nem ők, t. i. bérletgyűjtők a hibások, hanem lapunk színi referense, ki „túl-vitt,“ (sic) szigorúságával a közönséget a társulat működésének megítélésénél tévútra vezettette. Nem hoznánk elő e szomorú körülményt, ha egyszersmind nevétséges is nem volna. Önök tehát ketten azt gondolják, hogy a kecskeméti művelt közönség oly könnyen félrevezethető! Ne ámitsák uraim magukat, s ne igyekezzenek másokat se ámitani. Fogadjanak nekünk szót, s tegyenek úgy, mint mi java-

soljuk önöknek. Merítsenek a multból példát a jövőre, s eljárásukban legyenek figyelmesek a közönség jogos, de mérsékelt igényeire. Lapunk az ellene önök részéről történt bántalmakat úgy veszi, mintha nem történtek volna, s a társulat jóra való derék tagjai iránti figyemből támogatást ígér minden oly lépésöknél, melynek célja nem porhinta a közönség szeme közé.

— **Csodás testi erő.** Gerdy Ferencz közlegény a 7. számú gyalogezredben, ki most Dalmáciában a risanói kórházban fekszik, november 19-én Kneslac mellett jobb felső-czombjában súlyos sebet kapott, úgy hogy nem képes társait követni, s a felkelők kezébe került. Ezek handsárjaikkal össze-vissza vagdalták, levágták orrát, és megkísérték férfiatlanítását is, a minek befejezésére már nem maradt elég idejük, mert egy csapat katonaság elriasztotta őket onnan. Gerdy mint halott, meztelenül maradt vissza a kőszivatagban. Nehány óra múlva eszméletre ébredt, meztelenül 4 fok légmérsék mellett egy félóraig elvanszorgott Kneslac felé, hol egy hadcsapat reá akadt és elszállította az öt órányira fekvő Risanóba. Tíz súlyos, és ezek közt 3 életveszélyes sebe van; fején négy-vágás, egy ezek közül másfél hüvelyk hosszú, a többi mind 5 hüvelyknél hosszabb. A koponyacsont három helyen át van vágva, s az agyvelőhártya megsértve. Nemesak orra hiányzik a szerencsétlennek, hanem az orral együtt felső ajakát is elvágták. Azalatt, míg az orvosok bekötözték és sebeit bevarrták, a mi teljes három órát vett igénybe, folyton eszméletnél volt. Összesen 40 varrást alkalmaztak testén. Az orvosi műtét után, mely egy cseppetsem látszott őt elgyengíteni, jóízűen kávézott és bort ivott. Az orvosok maguk is csodálták ez ember physikai erejét.

— **Vasúti sinek Bessemer-aczélból.** Amerikában, köztudomás szerint, már régebben használatban vannak a bessemer-aczélból készült vasúti sinek. Ezen sinek tartósságáról szóló jelentések nagyon kedvezően hangzanak. Eddig ugyan még sehol sem koptak el az alkalmazott aczél-sinek, s ennél fogva tartósságukról végleges ítéletet még nem mondhatni, hogy azonban a közönséges sineknél sokkal célszerűbbek, azon tényből is kiderül, mi szerint a philadelphiai vasutnak egy részletén az aczél-sinek már 13 vassinnél tovább tartottak; — carubden-amboy-i vasuton az aczél-sinek már 3 év óta tartanak, holott a vassinek ott néhány hónap alatt el voltak használva. Különösen ajánlatosak az aczél-sinek meredek emelkedéseknél és erős görbüléseknél. Amerikában eddig mintegy 40,000—50,000 tonna súlyú aczél-sin van használatban. New-York államban nagy gyár foglalkozik aczél-sinek előállításával. Mindebből az a tanúság, hogy nálunk is igen célszerű volna aczél-sineket használni, már csak azért is, mivel vasunk igen alkalmas a bessemerezésre, e felett pedig a közönséges vassineket ügyis külföldről kellene hozatni. Ha az állam általi építés képezné a szabályt, az állam saját vasműveiben maga gyárthatná az aczél-sineket. Az ilyen gazdálkodás kétszeresen előnyös volna.

— **Szíves figyelemztetés.** Az „Iparegylet“ által 1870. január 12-ikén tartandó „Dal- és tánczestélyre“ mindazok, kiknek netalán tévedés vagy feledésből meghívójegyek mind ez ideig nem kézbesítettek, és erre igényt tartanak: méltóztassanak az egylet igazgatóságát figyelemztetni, hogy számukra a meghívók azonnal kiszolgáltathassanak. Kecskemét, 1869. deczemb. 30.

A rendező bizottság.

Tudósítás a kecskeméti piacról.

(Alsó-ausztriai mérő szerint.)

Búza 83—87 fontos 4 frt., 4 frt. 30 kr. — Rozs 78—80 fontos 2 frt. 40 kr., 2 frt; 54 kr. — Árpa 2.40, 2.50. Zab 1.80, 1.90. Kukoricza 2.36, 2.40. Sertéshús mázsája 18 ft. Szalonna mázsája 26—28 ft. Sertézsír 40 ft. Hizott lúd párja 5—6 ft. Széna mázsája 2 ft. Szalma mázsája 1 ft. Keményfa öle 15—17 ft. Puhafa 11—12 ft. Tojás 2 kr.

Felelős szerkesztő: **Hornyik János.**

Árverési hirdetmény.

Sz. kir. Kecskemét város telekkönyvi törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Schweiger testvéreknek felperes részére 1595. frt. tőke követelése és járuléka ki elégitése végett végrehajtást szenvedett alperes Darányi János és B. Kis Juliánának bíróságilag lefoglalt, a kecskeméti 427. számú telekkönyvben 470. részletszám alatt foglalt s nevük alatt beirt 2161 frtra becsült házbirtokukra, továbbá Darányi Jánosnak az 5160. számú telekkönyvében 43. részletszám alatt foglalt 800 frtra becsült 16 1/2 holdnyi urreti földjére, végre Darányi Jánosnak a kecskeméti pusztá borbási 115. számú telekkönyvében 144. részletszám alatt foglalt a jogra nézve 410 forintra becsült 41 holdnyi földjére Kecskemét város közönségének tulajdonjoga sérelme nélkül a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1870. évi jao. 22. napjának délelőtti 9 órája a városi telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy ez alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanság becsáron alul is eladható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapirban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Kelt Kecskeméten, 1869. évi Deczember 18-án tartott városi törvényszék telekkönyvi üléséből.